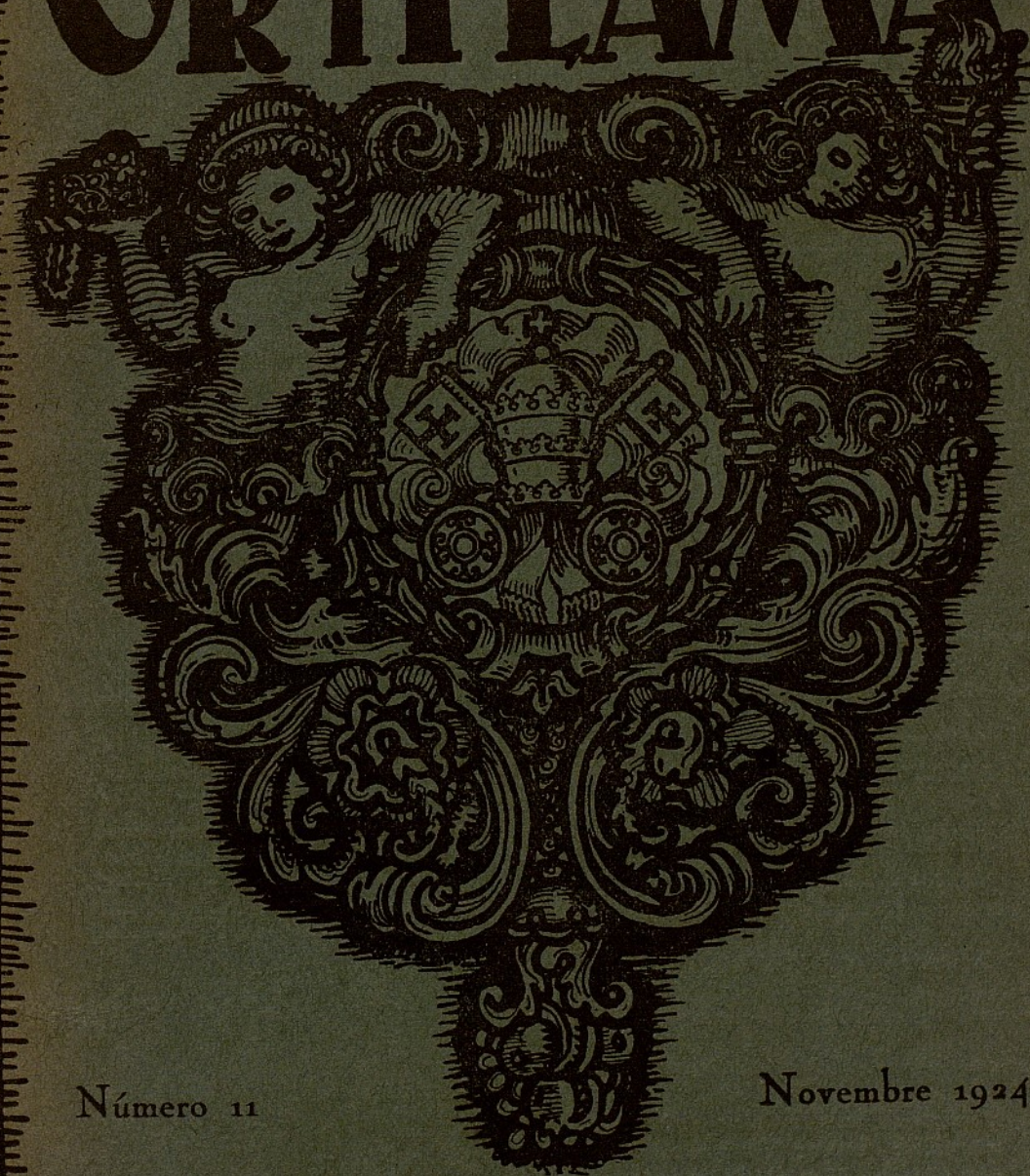

ORiFLAMA

Número 11

Novembre 1924

BUTLLETÍ PORTAVEU DEL CENTRE
MORAL INSTRUCTIU DE GRÀCIA

*Teixits i Estampats de totes
classes : Trossos al pes
Vendes al major i detall*

ENRIC IGLESIAS

*Menéndez Pelayo, 88 : Telèf. 12 G.
GRÀCIA :: BARCELONA*

Cafès Torrefactes

MARACAIBO

*Casa Central:
Salmerón, 124 (cantonada Montseny)*

*Sucursals:
Menéndez Pelayo, 128
i Vallfogona, 2
Travessera, 127 (prop del mercat)
València, 183 (xamfrà Aribau)
Rambla, 19, Sabadell
Gavatxons, 2, Terrassa
Muralla del Carme, 7, Manresa*

*La Casa Central obsequiarà a tot comprador
de 100 grams de cafè, que presenti aquesta
Revista, amb una còpia de pastilles de cafè
amb llei, marca «El Explorador» (Logroño).*

*DIVUIT
POEMES
de*

Jaume Rosquellas i Alessan

*Preu: 3 pessetes
Edició en paper de fil: 15 pessetes*

De venda en totes les llibreries

JOSEP BATLLE FLORICULTOR

*Especialitat en rams per a núvia
Corones : Flors selectes ; Adornos
per a salons.—Tot a preus limitats*

*Dibuixos : Brodats : Calats a mà i a
màquina : Pintes : Plissés acordeo-
nats : Picats : Forreria de botons, &*

Pilar A. de Genesca
DIBUIXANT

*Montseny, 25
(junt a Salmerón)*

Gràcia

*Passeig
de
Gràcia, 105
(abans Diagonal, 393)
Barcelona
Gràcia*

MAGATZEMS

Les Amèriques

Salmerón, 47 · Telèfon 2362 G.

Magnífiques col·leccions en lo més nou de la

TEMPORADA D'HIVERN

A PREUS VERAMENT LIMITATS

Camusses, Astracans
Pèls de camell, Punt
llana, Panes, Velluts
Felpes, Otomans
Fulgurants, Reps
Escocesos, Brodats
etc., etc., per a Vestits i Abrics

Pelleteria confeccionada i per confeccionar - Alfombres i Carpets en totes mides i classes

TOT BO I BARAT

JOSEP ALBERICH

FRANCESC GINER, 22

Antiga casa especialitzada en la col·locació i tall d'estores i catifes · Assortit de carpets del país i estrangers i de tot ço pertanyent al ram d'esparteria

DIPÓSIT DE PERSIANES

Impremta Relleus
Litografia Mostruaris

SABADELL I C.^A

S. en C.

Clarís, 24
Tel. 1964 A.

BARCELONA

Llibres ratllats

ELS més eminents Doctors d'Espanya i Amèrica recomanen a les persones dèbils i als convalescents, la MALVASIA DE SITGES, marca Clariana, com el més poderós aliment

TRES PESSETES ampolla en els principals establiments i en el despatx dels vins

MARCA CLARIANA

RAMBLA DE CATALUNYA, 95
TÉLÉFON 3257 A.

Ereu aplacats llavors per qui el most us libava,
 o us oferia espigues en garlanda oscillant ;
 o algú que en prometença l'ofrena vos portava,
 i sa tendra filleta duia mel sucrejant.

De les llars Déus benèfics ! els dardells allunyau-ne,
 i, en rústec sacrifici, el porc més gros haureu.
 Mudat, jo us el duria en cofes enramades,
 i coronat de murtra mon cap, com ja sabeu.

Així jo vos agradi : altre fort sia en armes,
 i, Mars afavorint-lo, aterri l'enemic ;
 que així podrà explicar-m'ho mentre beuré en ma taula,
 i en ella dibuixar-hi els campaments amb vi.

Quin furor és, amb guerres, cridà a la mort terrible ?
 Prou sotja, i, de puntetes, tot amagant-se, ve.
 Amb elles no hi ha messes, no hi ha conreus ni vinyes !
 tan sols el Cerbê indòmit, i d'Estígia el remer.

Allí, amb demacrat rostre i amb els cabells encesos
 vaga, dels llacs en l'ombra la turba macilent.
 Quan més no deu lloar-se aquell que, amb fills i esposa
 ocupa en la vellesa sa caseta somrient.

Ell guarda ses ovelles ; son fill, els anyells guarda ;
 sa muller, aigües cuites li fa, si no està bô.
 Talment jo sia, i pugui, quan ma testa blanquegi
 referir les facècies del temps de la vellor.

La pau els camps conreï. La dolça Pau, primera
 que al parell conduïa dessota el jou retort.
 Que féu créixer les vinyes i expremé els rims sucosos
 perquè, en l'atuell dels pares guardés el fill el most.

En pau, el bident brilla, i brilla ensems la rella :
 però les tristes armes tenen ara son lloc.
 Vina, vina, Pau santa, portant un feix d'espigues,
 i una bona faldada de préssecs i albercocs !

SALVADOR RIERA, *Pvre., trad.*

SENSE MARE!

Al jardí de l'asil dels bordets hi queia l'or del sol de tardor, mentre els infants jugaven contents, sota del cant dels ocells, que entre les branques xarrotejaven tot anant al lloc preferit per lliurar-se a la son. Era una hora plàcida, que la pau amarava l'aire, el repòs entrava a les ànimes i el cançament del dia feia dolça la quietud. La bordeta més gran de l'asil feia mitja, sotjant aquell estol de criatures que feien muntanyes de terra, boscúries amb bocins de branques seques, i rius amb l'aigua que anaven a cercar, amb untros d'olla, a un toll que es feia cada dia més xic i més tèrbol. La noia més gran de casa vigilava perquè era molt entenimentada i, les monges, sempre prou atrafagades, li confiaven aquella hora de llibertat, mentres elles feien les oracions de cada dia. La noia gran n'estava cofoia i es mirava aquell estol de nins amb complaença i un xic de paura. I ara, aquest fa el petarrell, ara, aquell cau, el més petit s'ha amagat i perdut plora, el més gran s'enfila temerós d'ésser vist, el més gras li demana pa i el més magre vol estar a la seva falda, i la noia més gran, en veure's voltada de tanta mainada, es sent maternal i renya l'un, amanyaga l'altre i els vigila tots sense poder mai finir la mitja que té començada. I així passa aquella hora deliciosa, fent cada capvespre, de superiora, assaborint l'autoritat, sofrint les responsabilitats, llambregant neguitosa i sentint esglais de bona mare.

Una tarda, l'home que els duia la carn, va demanar que li deixessin pasturar una cabra que tenia, amb el seu cabrit. Allí, al jardí, lligada a una soca, estaria uns dies fins que ell, pogués dur-la al seu corral. La superiora hi accedí i aquella tarda, prop de la mainada, hi havia la cabra gelosa del seu cabridet i voltada dels orfes que la miraven embadalits i contents. Aquell cabridet, tan menut, que saltava, els encisava i al bo d'aquella admiració infantívola el nen més ardit va atansar-s'hi, fent l'home, i volgué agafar el cabridet, i la cabra, sobtadament, va escometre'l i el féu caure. En voleu de crits! Quin desori! Tots varen fugir adalaradament plens d'esglai, xisclant, plorosos, entrebancant-se, empenyent-se, caient, men-

tre la noia més gran agafava el nen i l'apartava de la cabra enfellonida. Amb la cridòria, les monges varen sortir de la capella i en veure aquell escampall de criatures, després de saber la causa, varen riure amagant-se la faç per no desautoritzar la bordeta més gran, que plorava condolida. I les monges l'aconhortaven dient-li :

— Dona, no t'espantis que no ha estat res!

— No et reptarà la mare priora !

— Això passa a tothom! No és un descuit teu!

— En tu hi tenim tota la confiança!

— Prou ; no vull que ploris més, sinó no et deixarem fer més de monja !

I la bordeta més gran de l'asil plorava sense consol. Les paraules que li deien no li entraven al seu cor atribulat, fins que la més vella de les monges, sospitant que aquell plor era per un altre sentiment, va agafar-la i duent-la a un recó va dir-li :

— Bé, que tens? Una dona com tu no s'ha d'espantar tant! Digues, per què plores? Ja saps que jo t'estimo!

I la bordeta més gran de l'asil atura els seus sanglots i sense alçar els ulls, emocionada, ofegada per un baticor, va dir :

— Estic trista! Molt trista, perquè veig que fins els animals tenen mare que els defensa i nosaltres no!...

I torna a esclafir el plor, i aleshores no era sola ella que plorava. Les monges, entendrides, varen allunyar-se, enllagrimades, i fins el sol, que damunt de cada núvol hi deixava un bri de foc, va amagar-se més de pressa, rera de la muntanya, per no plorar davant tants infants!

JOSEP ROIG RAVENTÓS

INDICADOR LITÚRGICO

LA MEDITACIÓ DEL DIA DE TOTSANTS

Nostre Senyor ens conservi el P. Croisset i l'*Año Cristiano* i faci'ns la gràcia que no haguem de fer-lo servir gaire.

— Doncs, com ho faria per a meditar sobre les festes de l'any?

— Molt senzill, amb un missal o un eucologi; tant se val.

Vostè voldrà una meditació en tota forma, veritat? amb la seva petició i dos o tres puntets, amb un collotge final. Molt bé; no és cas d'amoinar-s'hi; vinga el missal.

Anem a preparar la meditació dels dia de *Totsants*.

L'oració preparatòria serà una humil invocació a l'Esperit Sant, una o dues estrofes del «*Veni, Creator Spiritus...*» i tres *Aves Maries*.

La composició de lloc ens fa proporcionar l'Introït de la Missa. Allò de «*el goig de tots sigui en el Senyor... té la virtut de fer acudir les imatges més falagueres*; l'actitud dels àngels fent júli al Fill de Déu per la solemnitat de tots els Sants, fa callar a dintre de nosaltres tot ressò de soroll mundà. Som al cel; davant nostre s'esbadella aquella rosa indescriptible al mig de la qual hi té el seu tron la indivídua Trinitat, vull dir aquella rosa de la visió dantesca formada per les jerarquies angèliques i categories humanes admirablement combinades.

La petició no pot ésser més justa, ens la dicta la mateixa Església en la primera de les oracions de la missa. El Senyor ens atorgarà l'abundància de la seva propiciació avui que son tants els que intercedeixen per nosaltres ; compteu, tots els Sants ! demanem-ho ben demanat.

Punt primer. Multitud innumerable dels benaventurats. Sospesarem les enèrgiques expressions de Sant Joan, l'evangelista, en el capítol 7 de son Apocalipsi. És l'epístola de la Missa.

El Vident ens hi mostra l'àngel que excel·leix a les partides de Llevant, en el moment d'anar a senyar el front dels servents de Déu. Que n'és de consolador aquest passatge apocalíptic! Els milers de cada tri-

bu d'Israel signifiquen un número inestimable de naturals del poble de Déu que copsaran el fruit de les promences fetes als patriarques i profetes, i aquella *turba magna* que no hi ha persona que pugui comptar, ens diu, però, ben clar, la meravellosa fecunditat de la Santa Església, oferint al seu Espòs Divinal, fills i més fills, a milers de milers, recollits de pertot arreu, d'entre tota la gent, de tota contrada, parlant tota mena de llengües. I l'alegria del cel per aqueixa multitud incomparable de benaventurats ens la palesa el càntic joliu dels qui fan la cort d'honor a l'Anyell. Benedicció i claredat i saviesa i acció de gràcies i virtut i fortalesa; tot sigui atribuït a la Bondat Inefable de Déu, pels segles dels segles. Amén.

Punt segon. Els cims de la glòria són accessibles a tots els cristians. Aquesta es la gran ensenyança del tros de sermó de la muntanya que és l'Evangeli de la missa de Totsants; és del capítol 5 de St. Mateu.

Aqueixa benaventurança tan desitjable, els Sants se l'han guanyada, ajudats de la gràcia de Déu; l'han merescuda. Nosaltres podem fer altre tant. Practiquem com ells, la humilitat, la mansuetud i la paciència, la devoció i la misericòrdia amb la continència i la pietat, la fortalesa i el menyspreu del món i dels seus judicis. Aqueixes virtuts ens fan guanyar el cel i fan la nostra felicitat a la terra puix que ens fan pobrets de cor, mansuets, enyorats, famolencs de justícia, misericordiosos, nets de cor, pacífics i sofridors de persecució per la justícia. La incomprensió i l'hostilitat dels amadors de la vanitat secular són el més bon judici de la procedència celestial de l'impuls que inicia i sosté la pràctica de les virtuts distintives de la vida cristiana.

El Bon Jesús ens convida formalment a practicar aqueixes virtuts, «*Veniu a Mi, els qui esteu afeixugats i jo us alleujaré*». Així ens ho recorda, en una bella melodia gregoriana, el verset de l'alleluia que canta l'*Schola* abans de l'Evangeli.

Ara voldreu acabar amb un fervorós collotge, la vostra meditació; en lloc més trobríeu la flor de sentiments que estan continguts en els salms 32 i 33. Els Sants, la glòria dels quals tan joiosos ens té, aquest dia, son els grans testimonis de la veritat de les afirmacions amb què ens enardeix l'autor inspirat.

Veniu, ens diuen, escolteu-nos, fixeu-se en els nostres exemples, nosaltres us ensenyarem el temor de

Déu... El Senyor és a prop d'aquells que tenen el cor fet malbé ; Ell salva aquells, l'esperit dels quals està aclaparat ; sovint la dissort ateny el just però sempre el n'allibera el Senyor.

En acció de gràcies pot dir el *Te Deum*, el *Magnificat* o el *Càntic dels Tres Donzells* ; vostè mateix.

J. S.

LA LLIÇÓ D'UNA BONA MORT

Una columna trencada mai no podria ésser el símbol d'ela mort d'un cristià, però menys podria ésser-ho encara de la mort d'aquella gran cristiana que fou la Senyora Magdalena Carbonell, vídua de Castellet. El traspass d'aqueixa bona mestressa de casa no ha estat la sobtada solució de continuïtat d'una existència preciosa ; per a ella la mort ha estat l'acompliment d'un deure i per tant un esdeveniment previst, realitzat amb tota consciència.

Jo diria, de la mort de la Sra. Castellet, que fou més que un esdeveniment previst ; fou esperat, i esperat com ho són de les persones de seny, els esdeveniments de certa transcendència.

Les primeres fiblades del dolor que l'obligaren a quedar-se al llit la convenceren que havia arribat l'hora de preparar-se a bé morir ; cosa que no havia de costar gaire a qui mai no havia viscut malament. Mentre l'atenció dels seus estava concentrada en la recerca de medis que els permetessin gaudir d'aquella amable companyia una estoneta més, ella s'afanyava a endreçar la seva consciència tot amatenta en l'exercici de les virtuts que el mal li deixava practicar i posant-se més dòcil a les mans del seu Pare Espiritual.

En mig dels seus patiments, tan greus ! ella no dissimulava la joia que posseïa el seu cor ; els seus consols, no eren la vanitat d'humanes confiances ni dessenyat esperar remeis de la terra, els seus consols eren, la ferma confiança de la salvació de la seva ànima que sentia a punt de realitzar, la Sagrada Comunió, que n'era la garantia més segura, i la companyia dels seus fills que corresponent a l'amor que els havia

portada una mare, tan mare, mai no deixaren l'espona del seu llit.

Poc abans de morir li retreien l'opinió d'un metge, cridat a consulta, esperançat d'una favorable solució de la crisi que la tenia al pas de la mort; el rostre va emboirar-se-li. «*Si que ho sentiria... ara que estic tan preparada*».

La única pena manifestada en el curs de la malaltia fou causada per la pro de no tenir prou paciència, i era cas de no poder ningú aguantar-se les llàgrimes contemplant com les hores del sofrir més pacient i resignat foren aquelles en què l'escometia més fort aqueixa por, que eren precisament les hores del patir més intens. El pensament de Jesús fou en aquests, com en tots els altres moments, el seu cordial més eficaç.

Els bons dels seus fills, que preveien la desolació en que anava a deixar-los la separació d'una mare tan prudent, li feien present que aquells desigs de cel, aquella mena de ganes de deixar-los, tal volta fóra desamor com si estigués descontenta d'ells.

Ah! no! això si que no; si el seu goig més gran era tenir-los al seu costat, veure'ls al seu voltant, fent-los encàrrecs, donar-los els darrers consells.

Si al cel ja li esperava una filla estimada, si al cel, l'un darrera de l'altre, tots havien d'anar fent cap; si tots allà s'havien de trobar. Després, ella no pensava pas deixar-los. Que és anar al cel? Anar al cel és anar a Déu; i essent ja tota de Déu, en l'eu i per a Déu, més podria ajudar-los, car fóra més, i més podria que no pas ara.

Qui s'hi hagués pogut trobar en la cambra on va entregar la seva animeta a Déu aquella dona forta, la senyora Magdalena Carbonell, vídua de Castellet; qui hagués pogut sentir en la pròpia ànima aquella dolça mirada que va donar als seus, abans de perdre el coneixement. Estava contenta; se sentia satisfeta. Escolteu-la a ella mateixa: *Ja estic llesta...* No us sembla, llegidors, que és la traducció més escaient en llavis d'una mestressa de casa, de la sublim i misteriosa paraula del nostre Crucifici: «*Consummatus est?*»

Ella tenia una missió; de la fidelitat en el compliment de la seva missió en depenia la salvació de la seva ànima; donava una mirada al seu voltant i veu la missió acomplerta. Res no pot deturar-la a la terra; ella ja està a punt.

«Consummatum est...» «Estic llesta».

Jo crec que els fills sortosos de tan bona mare sabran executar al peu de la lletra el testament espiritual que en favor d'ells va atorgar: però jo no em creuria haver aprofitat la ventura que m'ofereien en convidar-me a fer aquestes quatre ratlles si no en descobria l'encàrrec més important, el llegat més significatiu. Res no va deixar tan recomanat als seus fills com el sant costum de passar en companyia, diàriament, el Sant Rosari.

Em sento joïós de l'especial afecte que em lligà amb els fills de la Vídua Castellet, car en virtut de la comunicació espiritual que ha d'haver-hi entre vers amics, els consells de la seva virtuosa mare em són donats a mí i l'estímul dels seus exemples em comuniquen nou dalit per treballar en la tasca de fer-me cada dia més bo.

A Déu dem gràcies pel bé que ens ha fet amb les ensenyances d'un bell morir i per a l'ànima de l'Estimada Morta tinguem el degut agraïment d'una oració. Al cel la poguem veure.

I. S.

FESTES DEL POBLE

T O T S A N T S

Ara que la tardor ha tancat dintre de casa els fruits que durant l'any la terra ha produït, és quan l'Església, joiosa de ses entranyes fecundes, celebra amb santa alegria la glòria dels seus fills del Paradís.

Aquesta festa és el triomf de l'Esposa de l'Anyell que mira els celestials graners curulls de la collita, i és l'esperança segura dels fruits que ací a la terra encara no han madurat.

Per això els cants que avui l'Eglésia entona són plens d'una alegria que res no pot entelar, car les promeses són complertes i el temps ja no existeix perquè és vinguda l'eterna glòria dels Benaventurats.

L'alegria beneïda de l'Església lloant el seu triomf, cobreix amb una llum molt clara les testes fatigades d'aquells que encara lluiten, i amb una emoció santa els mostra el camí únic per on a l'eterna vida arriben tots els Sants.

Car és Jesús mateix qui avui en l'Evangeli ens
exhortava predicant i dient :

«Benaürats els pobres d'esperit, perquè d'ells és el regne dels cels. Benaürats els mansuets, perquè ells posseiran la terra. Benaürats els qui ploren, perquè ells seran aconsolats. Benaürats els qui tenen fam i set de justícia, perquè ells seran sadollats. Benaürats els misericordiosos, perquè ells aconseguiran misericòrdia. Benaürats els nets de cor, perquè ells veuran a Déu. Benaürats els pacífics, perquè ells seran anomenats fills de Déu. Benaürats els que sofreixen persecució per la justícia, perquè d'ells és el regne dels cels. Benaürats vosaltres quan us escarniran i us perseguiran i amb mentida diran tot mal contra de vosaltres per causa meva. Gaudiu i alegreu-vos *que la vostra paga és gran en els cels*».

MARIA DELS ÀNGELS GARRIGA DE MATA

VELLA D'ESPORLES

Vella filadora pren fus i filosa
i es posa a la tasca dessota l'ombrí ;
de segur podria mostrar, gloriosa,
tot un feix de roba que ella va teixî
—el ros de la llana, la blancor del lli.—

També us filaria llegendes nostrades,
velles melodies filles d'uns esplais,
prec's arronçats, dolces codolades,
cançons amoroses plenes de desmais,
tonades de gesta i humils virolais.

Quan us veig filant, mon pensament vola
i us trob guardadora del patri tresor ;
de velles llegendes sou la lledriola ;
de la Catalunya sou l'ànima i cor,
que també Mallorca vol la nostra sort !

Aferreu-vos bé si defuig la vida,
tal com en les roques d'aquest mar tan blau
veiem que s'aferra fort la pagelida.
Per la nostra terra, Vós, filau, filau
un llenç de justícia, d'amor i de pau!

Esportes, juliol de 1924.

L A N O S T R A T A S C A

VIDA ESCOLAR

El mes d'octubre és indubtablement el menys mogut d'un curs escolar. Tasca més aviat de preparació és la del setembre, mentre van arribant cada dia alumnes nous, que per motius més o menys justificats no han començat oportunament el curs. Encara es presenta algú a l'octubre, però en nombre prou reduït que no provoca cap nova modificació de seccions. Així tota la feina està en l'organització interna del pla general del curs, el qual està ja en vigor des del mes passat, i no sofrirà, si Déu vol, variació essencial, si, com esperem, no ens hi obliga cap causa imprevista. Manca tant sols donar moviment a la Caixa d'Estalvis, la qual cosa s'és ajornada, perquè ha de funcionar dins la secció de Joventut, per tal d'establir un nou llaç d'unió entre les dues entitats. Oportunament s'indicarà, per tant, el començament de les imposicions.

El pla general didàctic de l'Escola no difereix gran cosa del curs passat, anant sempre a perfeccionar els procediments, sobre la base de l'experiència del curs darrer.

Per aquest motiu, havem introduït algun avenç en l'ensenyament de la Gramàtica. Després de la formació religiosa, és la disciplina per la qual tenim interès cabdal, puix l'experiència ens demostra que un tant per cent molt crescut de persones que han rebut normalment la instrucció primària no saben escriure, no saben expressar-se correctament, tant per man-

ca de paraules, com per inaptitud de raciocini. Es mesura la bondat de l'Escola per la pràctica rutinària dels comptes, més que no pas pel càlcul i la claredat en el discórrer, i esdeve aleshores que la facultat discursiva del noi queda emmotllada per unes fórmules fora de les quals no troba camí de solució ni pels problemes quantitativs, ni pels problemes racionals. Nosaltres volem que els nois sàpiguen discórrer amb calma i serenitat, judicar la situació de les coses, discernir les relacions d'una amb altres, i tot això expressar-ho amb justesa i propietat de mots, i aleshores, si, obtinguda una educació mental lògica, parlaran bé, escriuran bé, plantejaran bé els problemes i els resoldran amb major seguretat que no pas per l'aplicació rutinària d'una fórmula incompresa. Amb aquest fi cal orientar la didàctica gramatical cap a l'estudi del llenguatge vivent per procediments diversos i graduats.

Primerament per la realització de comandes, segons el mètode Montessori. Els pàrvuls disposen de petites cistelles on hi ha varietat d'objectes: en una capsa a part hi ha targes, cada una de les quals té escrit el nom d'un d'aquells. El treball del noi consisteix en parar els objectes damunt la taula col·locant al costat de cada objecte la tarja del nom que el significa. El mestre comprova així si el noi ha llegit bé la tarja i si ha entès la paraula que duu escrita.

Les targes de segon grau contenen comandes: ordenen al noi de fer determinats actes: en realitzar-los, el mestre veu si el noi judica exacta-

ment la significació dels noms adjectius i verbs que la composaven. S'hi fan jugar en les comandes verbs, noms, adjectius que expressen matisos d'una mateixa acció o qualitat, sinònims, i equívocs, per tal d'anar precisant en els nois la propietat del llenguatge, i augmentant la riquesa del seu lèxic. Per aquest fi els nois són acostumats a aprendre alguna poesia de memòria, escriuen el vocabulari d'algunes indústries, o ciències o grups definits d'imatges sensorials, etcètera, esperant que per tots aquests procediments s'han d'obtenir resultats ben remarcables. En el mes de novembre començaran les sortides de caràcter didàctic, tant per aprendre la Geografia en la realitat de la Naturalesa, com per començar alguna de les col·leccions que l'Escola ha de tenir.

Ha començat sota els auspicis més falaguers el curs de Religió, del qual parlarem anteriorment. En el número pròxim en parlarem, si Déu vol, amb l'extensió que es mereix un fet tant remarcable.

Joventut

Conforme s'havia anunciat, el dia 12 del passat octubre tingué lloc la reunió general per a procedir a la constitució de la secció esmentada, en la qual, després de llegir-se l'oportú Reglament i exposar-se la tasca a realitzar, fou presentada pel Consell Directiu la següent candidatura per ocupar els càrrecs de la Junta de «Joventut», que s'aprovà per aclamació:

Director Espiritual, Reverend Mossèn Antoni Batlle, Pvre.

President, N'Antoni Samsó.

Vice-president, N'Antoni Cleries.

Tresorer, En Cèsar Campillos.

Secretari, En Jaume Angel.

Ultra la precedent elecció, i d'acord amb lo que prescriu el Reglament, quedaren formades en la sessió particular de la Junta de «Joventut» celebrada el dia 22 del finit octubre les Delegacions de:

Declamació.

Excursionisme.

Esport i Atletisme, i

Fotografia.

Nombrant-se com a respectius Vocals Delegats els consocis:

N'Eduard Bosch.

En Jaume Derch.

En Ramon Freixas.

En Salvador Llansana.

Quedaren es estudi altres Delegacions que, mitjançant Déu, es deixaran creades a la primera oportunitat.

Actes que s'han de realitzar durant el mes de novembre

Dia 2.—Entrenaments pel matí al camp d'esports.

Dia 9.—Comunió general a les 8 i mitja en el Convent de RR. Carmelites del carrer de Montseny. — Sortidalligó fotogràfica durant el matí en un dels voltants de la capital.

Dia 10.—A les 8 del vespre. Conferència en el local de la «Joventut» sobre el tema «Construcció d'un receptor senzill de telefonia sense fils a l'abast dels aficionats», per don Manuel Marin, Director general de Telèfons de la Mancomunitat de Catalunya.

Dia 16.—Excursió de tot el dia al turó de Montcada, anant-hi per Sant Andreu i tornant per Valldaura. Els excursionistes deuran fer apunts to-

pogràfics dalt del Turó, i fer pràcticament d'orientació pel camí.

Dia 23.—Visita al Museu del Parc, dirigida pel senyor Folch i Torres. Abans de la visita el senyor Folch donarà una conferència d'orientació en el local de «Joventut», en el dia que s'anunciarà oportunament al quadro d'avisos. Caldrà haver assistit a la Conferència, per inscriure's a la visita.

Els Delegats de les Seccions donaran més detalls als interessats per aquests actes.

Orfeó

Requerim als nostres consocis perquè procurin estendre entre les seves relacions l'invitació que la Junta de l'Orfeó ha fet circular entre nosaltres, per nodrir especialment la secció d'homes. D'un temps cap a aquesta banda, està desproporcionada al contingent de la secció de noies, i per aquest motiu la celebració de festes i concerts presenta dificultats difícils de superar. Hi ha diverses visites i actes públics en projecte, que s'han d'ajornar per aquesta desigual composició de veus. Algun d'aquests projectes en realitzar-se, revestirà especial importància i ha de proporcionar una diada de joiosa diversió, puix d'acord amb els elements de la *Joventut*, fretuosos d'expansionar-se, es faran excursions a llocs propers, celebrant-se festa religiosa, conferència sobre el lloc, objecte de la visita, i esbarjos de tota mena després.

Tots estem d'acord en considerar l'Orfeó com un dels elements més preuats del Centre i cal que aquesta simpatia es tradueixi en una col·laboració ferma, anant d'un cop a nodrir-lo

tots els socis que puguin, i els que no, portant-li el jovent del còrcol de les seves relacions, amb la qual cosa no farà res més que estendre a nous amics el bé moral i l'educació artística que tants fins ara han trobat dintre l'ambient del nostre casal.

Les nostres impressions són, de totes maneres, que en el número pròxim podrem ja senyalar data fixa per algun d'aquests projectes.

Secció de Declamació

El dia 5 del passat mes d'octubre va tenir lloc l'anunciada festa de germanor amb motiu de la visita de la Secció de Teatre del Centre Social de Terrassa, en la que aquesta va representar l'interessant drama «Huch lo Pastor» i la comèdia «Parlant... la gent s'embolica». En la representació de les indicades obres van posar-hi els nostres visitants tot el seu entusiasme i bona voluntat, sortint-ne airosos dels difícils papers que tenien confiats i fent-se mereixedors dels xardorosos aplaudiments amb que la nombrosa concurrència premià llur treball al final de cada acte i en diferents passatges de les obres representades.

Acabada la representació, van ésser obsequiats els nostres amics de Terrassa amb un esplèndid «Lunch» per la nostra Secció de Declamació, quedant tots molt satisfets d'aquesta simpàtica festa.

Acompanyant a la dita Secció de Teatre, vàrem tenir l'honor de rebre la visita del senyor President del Centre Social de Terrassa, qui, junt amb la seva distingida senyora i un bon nombre de socis de l'indicat Centre, van honorar la nostra Casa.

Calendari del mes de novembre-desembre.

Dia 9 novembre. — Visitarà el nostre Centre la Secció de Teatre de l'«E-lenc escènic de Joventut Cultural Popular de Barcelona», amb quin motiu donarà una representació extraordinària de teatre, posant en escèna l'històric drama en tres actes, *Hamlet*, i la divertida sarsuela castellana en un acte, *Los reclutas*.

Dia 16 novembre. — Selecta sessió de cine, amb un escollit programa de pel·lícules.

Dia 23 novembre. — La nostra Secció de Declamació posarà en escena el drama en tres actes, *Fam d'or*, i el sainet, *El balneari de Sant Dimas*.

Dia 30 novembre. — Interessant sessió de cine.

Dia 7 desembre. — Per la Secció de Declamació, serà reprisada la delicada comèdia castellana, en tres actes, *Guerra galana*, que fou molt ben acollida en la temporada anterior, amb decorat exprofés del nostre amic senyor García.

Finalitzarà la festa amb la projecció d'una pel·lícula còmica.

Lluís Pineda i Bernat, N'Enric Melich i Francolí, En Pere Guanyabens i Vila, En Lluís Casals i Tous, En Ricart Casals i Macià, En Lluís Santamaria Hernández, En Narcís Pi, N'Albert Pellicer i En Miquel Brasó.

— El dia 8 de desembre propvivent, diada de la Immaculada Concepció de la Verge Maria, tindrà el Centre Missa de Comunió general reglamentària, agregant-se a la que es celebrarà a les vuit en l'Església dels PP. de Sant Felip Neri de la barriada. Es recorda a tots els socis l'obligació d'assistir-hi.

— Per un lamentable oblit que s'ha subsanat passant invitacions especials, deixarem d'anunciar en el número proppassat d'aquest Portaveu, la Missa amb ofertori i Comunió general que cada any el dia primer de novembre a la Parròquia de Sant Joan, dedica el nostre Centre als seus socis difunts des d'igual diada de l'any anterior. Els que enguany han deixat el món dels vius són els següents: Actiu: En Ramon Llansana i Oliveras. Protectors: M. I. Sr. En Carles de Fontcuberta, En Joan Arderiu, N'Angel Vila i Gispert, En Josep Maria de Veciana i de Berenguer, i En Enric Turull. Al cel els poguem reveure.

NOTICIARI

Altes de socis.—En la sessió de la Junta Directiva de 28 de setembre darrer foren admesos els següents senyors socis: Actius: En Lluís G. Serrallonga, En Joan Ibañez Dalmau, N'Antoni Castells i Castells i N'Evarist López; protectors: En Manuel Dunjé i Rovira, i En Josep Maria Sellers. I en la del 5 d'octubre següent els que s'esmenten a continuació: Actius: En

— El naixement de l'infant Josep Maria Pardinàs i Calvet, ocorregut el dia 4 d'octubre passat, ha omplert d'alegria la llar de son pare En Josep Pardinàs i Mitjans, Bibliotecari del Centre, President de l'«Orfeó Montserrat» i Director d'OR I FLAMA. D'una manera cordialíssima donem la enhorabona al nostre Director, desitjant-li llarga vida per veure la del seu hereu plena de felicitats.

CONFITERIA B : O : U

Casa Central: Salmeron, 101
Sucursal: Verdi, 54 (Gràcia)

Dolços i pastels fins : Vins de marca i licors : Espe-

cialitat en els encàrrecs : Bomboneras, Caixes de luxe

Porcellanes pròpies per a regals

EL MILLOR
XAMPANY
CATALÀ

ESTEVE

LLACH-TOSSA

Es troba en totes les millors confiteries i colmadors

Encàrrecs major i detall:

DOLCERIA BOU

Escultura Religiosa

?

Josep M.ª Camps i Arnau

Menéndez Pelayo, 122

L'ESTISORA

**SASTRERIA
VILA**

Elegància i bons preus : Rebudes les millors novetats per a la temporada d'hivern.

Salmerón, 80

SALÓ CLÉRIES

MENÉNDEZ PELAYO, 136

Exposició i venda
d'objectes artístics

Nota: Arreglem i reformem tota mena de joies. - Compren or, platí i plata

Tc i Elixir VIADIN

Per a les malalties infeccioses, les de l'estómac i herpètiques. — **Vi reconstituent VIADIN**, per a anèmics i pobres de sang. — **Xarop VIADIN**, cura la bronquitis, per crònica que sigui. — De venda per tot arreu

Agenci General:

Sant Pere Màrtir, 44

MERCERIA NOVA

Important:

Obsequiem als nostres clients amb cupons canviables amb articles dels que la casa té a la venda

**PERFUMERIA
BISUTERIA I
JOGUINES**

**MENÉNDEZ PELAYO, 20
BARCELONA (GRÀCIA)**

G È N E R E S D E P U N T

LOS DOLLARS

CARRER DE SALMERÓN, 56 : GRACIA

Els
socis industrials
i comerciants faran un gran
bé al nostre Centre anunciant-se a

Or i Flama

contribuint d'aquesta manera al sosteniment
d'aquest Butlletí, portaveu de la
Societat i propagador
de sanes doc-
trines